

könyve jelent meg és a Pesti Napló munkatársa volt. Képzőművészetről, de leginkább színházi dolgokról nagyon sok cikket írt különböző napilapokba, a Nyugat-ba és más folyóiratokba. 1909. nyarán Németországba ment tanulmányutara, a hamburgi Neues Theater, majd a lipcei Stadttheater kötelékében vállalt rendezői és dramaturgiai állást, de még ennek elfoglalása előtt hazajött és megalapította a »Színhátek« című színházkritikai folyóiratot és ezt két évig szerkesztette. 1912-ben jelent meg »Az új színpad« c. színházesztetikai munkája a Nyugat kiadásában, ugyanezen évben Révész Béla társaságában a Dembinszky uccában megnyitotta az Új Színpad-ot. Ez a kis színház teljesen az irodalom szolgálatában állt, hírneves külföldi és fiatal magyar írók egyfelvonásos műveiből állította össze műsorát. Társulata a legifjabb színészgenerációból került ki, melyből azóta többen fényes pályát futottak meg a magyar színpadon. A sajtó teljes mértékben elismerte Bárdos törekvéseit és eredményeit, amelyet egy vidéki turnén számos városban is bemutatott; ez a színház 1914-ben megszűnt. 1915-ben Bárdos átvette a Modern Színpad (ma Andrásy-úti Színház) vezetését; ezt a kis színházat a következő évben átköltöztette a Belvárosba, egy év múlva Belvárosi Színház néven átalakította egész estét betöltő darabokat játszó színházzá. 1922-ig vezette ezt a színházat, közben az Andrásy-úti Színházat is átvette s e két színházzal belépett az Unió rt. kötelékébe. Ezután Bárdos megalapította a Renaissance Színházat, majd 1925-ben ismét átvette a Belvárosi Színház vezetését. A következő évben lemondott állásáról és Berlinbe költözött, ahol előbb filmrendezővel foglalkozott, majd 1928. októberében megnyitotta a Theater im Palmehaus nevű színházat. Bárdos fordította le Jean Sarmont: »Az árnyhalász« c. drámáját, melyet 1922. márc. 4-én mutatott be a Belvárosi Színház, továbbá Maeterlinck »Aglavaine és Selysette«-jét; ő mutatta be állandó színházban Strindbergget és a modern irodalom egész sor új íróját: Crommelynk-et, Raynal-t, Amiel-t stb. Közben egész sor színészt nevelt, hogy csak néhány nevet említsünk, Bárdos rendezői keze alól került ki: Gaál Franciska,

Ilosvay Rózsi, Simonyi Mária, Somogyi Erzs, Titkos Ilona, Tótkés Anna, Vaszary Piroška; Baló Elemér, Bérczy Ernő, Gellért Lajos, Harsányi Rezső, Petheő Attila, Uray Tivadar és még sokan mások!

Bárdos Irma, színésznő, sz. 1878-ban, *Budapesten*. Megh. 1919. aug. 8-án, u. o. Színpályára lépett 1892. szept. 9-én.

Bárdos János, színész, sz. 1898 márc. 21-én, *Szeremlén*, (Pestm.). Színpályára lépett 1923 júl. havában.

Bárdos Jolán, színésznő, sz. 1885 szept. 24-én, *Budapesten*. Színpályára lépett 1905-ben. 1911 ápr. havában visszavonult.

Bárdos Rózsi, színésznő, sz. 1882 okt. 21-én, *Budapesten*. Színpályára lépett 1907-ben.

Bárdossy Ilona, operaénekesnő, sz. 1873. dec. 28-án, *Csetneken* (Gömörm.). Tehetségét Máhler Gusztáv fedezte fel, majd Wilczek Zsófia tanítványa lett. 1890-ben a M. Kir. Operaházhoz szerződött, ahol febr. 7-én a »Búvós vadász« *Anna* szerepében mutatkozott be. 1892-ben férjhez ment *Szilágyi* Lajoshoz, az Operaház műszaki tanácsosához. 1896. márc. 7-én a szerb király a Szt. Száva-rendjével tüntette ki, a belgrádi kir. palotában tartott díszhangversenyen való közreműködése alkalmából. 1897-ben megvált az Operaháztól, majd ugyanezen év február 23-án nagy sikerrel vendégszerepelt Boroszlóban, a »Bajazzók« *Nedda* szerepében. 1899. szept. havában újra vizsátért az Operaházhoz.

Bárdossy Irén, énektanárnő, sz. *Csetneken* (Gömörm.). A Vígszínházi színésziskola magánének-tanárnoje 1897-től 1903-ig, azontul pedig az Országos Színészegyesület Színészképző iskolában tanít. Tanulmányait a bécsi Conservatoriumban 1892-ben befejezván, a bécsi operától kapott ajánlatot, azonban egy baleset következtében le kellett mondania a színpályáról és a fővárosban mint hangverseny-énekesnő és énektanárnő működik sikeresen.